APRECIERI CRITICE, DESPRE OPERA LUI ADRIAN BOTEZ (…în ultima vreme…)

"Am primit cu recunoştinţă minunata Triadă: **Spirit şi Logos, în poesia eminesciană, Loja iohanică românească** şi **Cei Trei Magi ai prozei româneşti,** *ale Hermeneutului!* (**Adrian BOTEZ**). *La această Triadă Spirituală, e nevoie de un sapient Ochi. Şi spun Nespusului: -Voi afla statornica muţenie, prin care să o primesc?...*

P.S. Abia prin ***ACESTE*** *Cărţi, cultura românească împărtăşeşte metafizica. Avea teza/potamosul dacic, antiteza/arhanghelul eminescian, iar acum sinteza/hermeneutică luminătoare, a Domniei Tale. Se poate, aşadar, afirma că am ieşit din* **Peşteră**, *la* **ÎnTreitul Stâlp al Cerului**. *A început, cu acest neam cititor de Sine şi gânditor de Ne-gând,* **RE-KOGAIONIZAREA**.

Fericit de cuminecătură,

Petru SOLONARU"/februarie 2015

***

“(…) ***Adrian Botez este un curajos. (…) Adrian Botez are o mare pasiune pentru cuvintele vechi, cuvinte-izvor. Se pun față în față lumea lui Dumnezeu şi limba română vie (…) Analiza lui Adrian Botez este profundă şi dă măreție literaturii române***”.

Aprecierile critice ale lui **Constantin STANCU**, la cartea “***Dosoftei – Vestitorul lui Eminescu***” (“Ca roua ce curge pe munte…), în revista “***ARMONIA- Saltmin Media***”/SUA.

***

“(…)***Mesianismul lui Adrian Botez, de teluric-celestă verticalitate, de cosmică demnitate, se relevă puternic, irepresibil, dintr-o indiscutabilă / incontestabilă vecinătate piroclastic-apocaliptică, profund cunoscută de al său Neam Valah (...) - Valahime chemată de un nou curcubeu, teluric-celest legământ (…), într-o mai dreaptă croire de lumi***”.

Ion PACHIA-TATOMIRESCU, despre vol. de poezii “***La prohodul bradului***”, **2013** – în ziarul “***MIORIȚA CULTURAL***”/SUA, în revista “***SINGUR***”/România etc.

***

“***Adrian Botez este, fără doar şi poate, CEL MAI ORIGINAL POET pe care mi-a fost dat să-l cunosc, răsfoind/răscolind prin ceasloavele prăfuite, dar şi cele de ultimă oră ale liricii româneşti***.

El este fără pereche. Creația sa, atât de diferită de vulgul cotidian care aduce osanale nesfârşite dimensiunii trupeşti a omului, şi-a pus amprenta, marca ei prețioasă pe domeniul, atât de râvnit al literaturii şi locul său nu poate fi ocupat de preopinenții zilei, oricât s-ar da aceştia de ceasul morții.

Adrian Botez nu se încadrează, nu se aliniază, nu se confundă.

El este <u>ALTFEL</u>, cu totul altfel, şi nu rostesc aceste cuvinte din complezență. În tot ce întreprinde, prin multiplele raze pe care le răspândeşte, în încercarea disperată de a-i lumina pe cei din preajmă, se poate vedea acest semn al unității care nu cunoaşte locul comun, cărările bătătorite, deşi inspirația lui este uneori livrescă. El realcătuie, rescrie, reiterează marile teme ale literaturii universale, cu aceeaşi dezinvoltură şi măiestrie, de parcă ar fi scrise acum. Vasta, colosala erudiție pe care a acumulat-o prin străduințe jertfelnice, supraomeneşti, ar putea speria, intimida, pentru că se ridică la cote de neatins.

Spirit enciclopedic, oferă însă, cu reținere, fărâme din monadele minții, atât de bine organizate, doar atât cât putem noi oamenii, îngurgita, îndeobşte.

Dar, ce asupră de măsură conține verbul său, esențializat, cristalizat, strălucind dincolo de retină!

Dacă ar fi să ne raportăm la alte personalități enciclopedice, care şi-au înscris pana în cartea de aur a liricii noastre, Gellu Naum ori Emil Botta - ar fi palide umbre…

Dar mai bine să lăsăm clasificările, pentru că, locul lui Adrian Botez pe podium este, de asemenea, singular. Pe treapta pe care stă opera sa, copleşitoare, vastă, nu mai încape nimeni, şi aceasta, nu pentru că autorul şi-a propus această performanță, alungându-şi eventualii concurenți în competiția pentru câştigarea nemuririi, ci pentru că, privind în jur, nu prea are cu cine concura, grăbiți, pripiți şi dezordonați, trufaşi şi indiferenți, îmbrâncindu-ne suveran, în Arca Bunei Speranțe, ca să apucăm un loc, aşa cum suntem cu toții. De aceea, în competiția desăvârşirii la care trudeşte continuu, Adrian Botez aleargă singur. Ia trofeul, se întoarce învingător, îl arată mulțimii, care, în mod ciudat şi paradoxal, nu-i scandează numele, nu-l afişează cu litere uriaşe pe postere, pe ecrane gigant, ci preferă, aşa cum gloata nu L-a preferat pe Nazarineanul cu fruntea însângerată de spini, biciuit şi gol, pe un oarecare Baraba, cel care ştie să-şi câştige faima cu fel şi fel de tertipuri, ori pe prototipul lui Baraba, care speculează fiecare secundă, fiecare sentiment şi orice dram din grația auditoriului, cu spirit gregar. *(...)*”

CEZARINA ADAMESCU, **Galați, redactor la revista *AGERO*-Stuttgart - **art. ***În amurgul lumii cuvintelor - poeme pentru ziua mâniei***: **ADRIAN BOTEZ, *Rog inorog*, poeme, Editura *Salonul Literar*, Focşani, 1998 –** în revista ARP ***O carte pe zi***, martie 2009 .

***

"***Volumul domnului Adrian Botez, "Cavalerii Apocapliptici: Psalmodieri în vârful muntelui", nu este unul de poezie obişnuită. Spiritul ludic, bine temperat (un fel de râsu'-plânsu' mai "particular"), pare să-şi fi ocupat un loc bine meritat, în creația acestui autor original, aparte, cu un parfum aşa de particular, încât critica ar putea numai cu greu să-l circumscrie unui "curent", unei "tendințe", sau "şcoli" literare anume***".

Aprecieri critice ale lui **Octavian CONSTANTINESCU**, la vol. "***Cavalerii Apocaliptici. Psalmodieri în vârful muntelui***" (2014), în revista "***ARMONIA- Saltmin Media***"/SUA.

***